

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/53/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224422
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8117224422.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17. 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545 zastúpenej Advokátskou kanceláriou Dalibor Tverďák, so sídlom Krmanova 1, 040 01 Košice proti žalovanej: J. J., L.. X.X.XXXX, J. X. C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpenému JUDr. Petrom Zolákom, advokátom so sídlom Štúrova 27, 040 01 Košice, o zaplatenie úrokov z omeškania., takto

rozhodol:

I. Žalobu o zaplatenie 5,05 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 312,25 eur od 17.4.2015 do zaplatenia zamieťa.

II. P r i z n á v a žalovanej strane voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 %, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 4.12.2017 domáhal voči žalovanej náhrady poistného plnenia v sume 2.498,40 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 17.4.2015 do zaplatenia, pričom svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 15.1.2014 uzavrel ako poisťovateľ so žalovanou ako poistníkom a poistenou poistnú zmluvu č. 6814626384 o povinnom zmluvnom poistení zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla k motorovému vozidlu evč: D. s účinnosťou odo dňa 15.1.2014. Dňa 9.5.2014 došlo k dopravnej nehode, ktorú zavinil G. J.. Žalobca vyplatil poškodenému z poistnej zmluvy v súlade so zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (Zákon o PZP) poistné plnenie vo výške 12.492 eur.

Listom zo dňa 20.3.2015 požiadal žalovanú o náhradu vyplateného poistného plnenia vo výške 2.498,40 eura, ktoré za ňu vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla s poukazom na § 12 ods. 1 písm. f) Zákona o PZP, podľa ktorého poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak v čase, keď nastala poistná udalosť, žalovaný bol v omeškani s platením poistného.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila s tým, že vodič G. J. použil dopravný prostriedok bez jej vedomia a proti jej vôli pri uvedenej dopravnej nehode, preto v zmysle § 430 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) nezodpovedá za vzniknutú škodu, ale zodpovedá priamo G. J.. Poukázala na to, že regresný nárok je iba sankciou za oneskorené zaplatenie poistného, o ktorom v čase dopravnej nehody nevedela, a na rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ by súd priznal takýto sankčný nárok voči nej s ohľadom na jej mimoriadne nepriaznivú finančnú situáciu a to, že sa ako samoživiteľka stará o 3 maloleté deti.

3. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.10.2019 č.k. 19C/53/2017-196 súd rozhodol tak, že

„I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 312,25 eura v mesačných splátkach vo výške 26 eur mesačne splatných do 15.dňa každého mesiaca počnúc od 1.11.2019 do úplného vyrovnania dlhu pod stratou výhody splátok.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalovanej strane voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 %, o ktorej výške bude rozhodnúť súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“,

pričom na odvolanie žalobcu rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.10.202 č.k. 8Co/40/2020-259 bol potvrdený rozsudok v spojení s opravným uznesením o výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol s výnimkou úroku z omeškania zo sumy 312,25 eur vo výške 5,05 % ročne od 17.4. 2015 do zaplattenia,

zrušený rozsudok v spojení s opravným uznesením v jeho zamietavej časti týkajúci sa úroku z omeškania zo sumy 312,25 eur vo výške 5,05 % ročne od 17.4.2015 do zaplattenia a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátená súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie;

s vysloveným právnym pokynom odvolacieho súdu, podľa ktorého „treba však prisvedčiť odvolateľke, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd s uplatneným úrokov z omeškania argumentačne vypořiadal, a preto ho nepriznal.

4. Súd na pojednávaní po vrátení súdu prvej inštancie, vykonal dokazovanie pre ospravedlnenie žalobcu oboznámením žaloby a listinných dôkazov, ktoré boli vykonané v pôvodnom konaní.

5. Žalobca uviedol, že zotráva na svojich doterajších vyjadreniach a tvrdeniach. Ohľadom trov konania poukázal na to, že procesný úspech žalobkyne je daný tým, že súd uznal základ žalobou uplatneného nároku (podľa § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z.), pričom ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu, samotná výška žalobou uplatnenej pohľadávky závisela v celom rozsahu od úvahy súdu. Súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a nesprávne ho interpretoval.

Žalobkyňa tak má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, a to z prisúdenej sumy, nie zo sumy žalovanej s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 225/2020, ktorým bol zrušený Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16 Co 14/2019 z 9. decembra 2019 v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, v zmysle ktorého: „V súvislosti s posudzovaním procesného úspechu strán sporu v konaní, ktorého predmetom je nárok, ktorého dôvodnosť a výšku je možné len predvídať vzhľadom na to, že závisí od znaleckého posudku, resp. úvahy súdu, tak ako to bolo v prípade sťažovateľa, dáva ústavný súd do pozornosti krajského súdu právnou vedou i praxou akceptovaný názor, podľa ktorého zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však žalobcu, ktorému bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno považovať za procesne neúspešného a ad absurdum ho zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie „presného“ výsledku konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce“.

6. Žalovaná strana namietala, že výška sumy bola len modifikovaná súdom v dôsledku záveru o zjavnej neprimeranosti uplatnenej sumy s ohľadom na kritériá uvedené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 31.1.2019 sp.zn. IV. ÚS 377/2018, a s ohľadom na všetky okolnosti uvedeného prípadu. Nemožno preto dospieť k záveru o priznaní náhrady trov konania na základe úspechu čo do základu., a žiadny taký záver nevyslovil ani odvolací súd. Pokiaľ by súd uvažoval o priznaní trov konania žalobcovi, poukázala na to, že na strane žalovanej existujú aj dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby jej nebola uložená náhrada trov konania v zmysle § 257 CSP.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, svedka G. J., svedkyne C. P., oboznámením listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa 15.1.2014 uzavreli strany sporu Poistnú zmluvu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 6814626384 ohľadom motorového vozidla značky PEUGEOT 406, rok výroby 1997, EVČ D. s tým, že sa dohodlo ročné poistné 135 eur, ktoré bude platené štvrťročne vo výške 33,75 eura.

9. Podľa zmluvy poistné je splatné 1.dňa poistného obdobia, ktorého začiatok sa zhoduje s dňom vzniku poistenia. Ak bolo dojednané platenie poistného v polročných, štvrťročných alebo mesačných splátkach, následná polročná, štvrťročná alebo mesačná splátka je splatná v deň po uplynutí kalendárneho

polroka, štvrťroka alebo mesiaca od dňa zhodného s dňom vzniku poistenia alebo v deň nasledujúci po poslednom dni obdobia, za ktoré bola uhradená predchádzajúca splátka.

10. Podľa výpisu inkasného účtu poistnej zmluvy, prvý predpis poistného bol za obdobie od 15.1.2014 do 14.4.2014 vo výške 33,75 eura a bol zaplatený dňa 21.1.2014 poštovou poukážkou z adresy žalovanej., následný predpis za obdobie od 15.4.2014 do 14.7.2014 vo výške 33,75 eura bol zaplatený dňa 12.5.2014 prostredníctvom účtu., poistné plnenie za obdobie od 15.7.2014 do 14.1.2015 vo výške 67,50 eura bolo zaplatené 26.6.2015.

11. Dňa 9.5.2014 vodič G. J. P. J. G., N.. D. XX spôsobil s predmetným motorovým vozidlom v Orkucanoch pri Sabinove dopravnú nehodu, výsledkom ktorej bola totálna škoda na motorovom vozidle.

12. Z priestupkového spisu Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, Okresný dopravný inšpektorát Prešov č.p. ORPZ-PO-ODI-12-703/2014, súd zistil, že útvaram Policajného zboru bolo dňa 9.5.2014 prijaté oznámenie o dopravnej nehode ako podozrenie z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) Zákona č. 371/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, z ktorého je podozrivý G. J., L.. XX.XX.XXXX s tým, že dňa 9.5.2014 v čase okolo 21.55 hod. spôsobil dopravnú nehodu a to tak, že viedol osobné motorové vozidlo značky PEUGEOT 406 D.-XXXBF po ceste 1/68 v Sabinov, v miestnej časti Orkucany smerom od Lipian na Prešov pri predchádzaní vozidla a následnom zaradzovaní sa do svojho jazdného pruhu, dostal s vozidlom pravotočivej zákrute balanc, nezvládol riadenie vozidla, následkom čoho došlo k zrážke prednej ľavej časti vozidla s ľavou prednou časťou protiidúceho ťahača značky MAN ZA-388EI, ktorý viedol vodič I. C. s návesom značky Schmitz X.-XXXYG. Po zrážke vozidlo odhodilo do priekopy, kde ostalo stáť v svahu na pravom boku. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu vodiča J.Á. s práceneschopnosťou do 30 dní. Ani jeden z vodičov nepožil pred jazdou alkoholické nápoje. Škoda na vozidle značky PEUGEOT 406 bola totálna a spôsobená vo výške 4.500 eur, škoda na ťahači MAN a návesu Schmitz bola spôsobená vo výške 11.000 eur. Zo zavinenia dopravnej nehody je podozrivý vodič G. J. porušením ustanovenia § 9 ods. 1 a § 16 ods.1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

13. Podľa zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 14.10.2014, ktorý priestupok prejednal npor. JUDr. Štefan Ondrej, starší referent Okresného dopravného inšpektorátu, na otázku vyšetrovateľa, akou rýchlosťou išiel G. J. tesne pred zrážkou, resp. pred šmykom, keď v danom úseku je najvyššia dovolená rýchlosť 50km/hod., tento uviedol, že išiel asi 100km/hod. Na otázku vyšetrovateľa, z akého dôvodu nerešpektoval najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy v obci, odpovedal G. J., že „z nervov“. Za predmetné konanie mu bola uložená pokuta vo výške 400 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 mesiacov.

14. Žalobca z poistnej udalosti uhradil poškodenému poistné plnenie vo výške 12.162 eur a vo výške 330 eur, celkom vo výške 12 492 eur.

15. Listom zo dňa 20.3.2015 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie náhrady časti poistného plnenia vo výške 2.498,40 eura do 15 dní od doručenia výzvy, ktorú prevzala dňa 1.4.2015.

16. Z vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Prešove ORP-1468/SB-PO-2015 súd zistil, že dňa 2.10.2015 dostavila sa žalobkyňa na políciu s tým, že podala vysvetlenie k dopravnej nehode a tvrdila, že jej expriateľ prišiel do bytu v priebehu dňa 9.5.2014, kedy vo večerných hodinách ich komunikácia bola nervózna, po hádke zobral a odišiel z bytu. O 21.30 hod. zobral bez jej vedomia kľúče a následne s týmto vozidlom aj havaroval. Auto bolo 3.6.2014 zošrotované a 21.1.2015 som ho odhlásila z evidencie motorových vozidiel.

17. Uznesením Obvodného oddelenia PZ v Sabinove zo dňa 15.11.2015 bola vec podozrenia z prečinu neoprávneného požívania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal na základe tohto jej oznámenia G. J. dopustiť, odmietnuté s tým, že je nie je dôvod na začatie trestného stíhania.

18. Na sťažnosť poškodenej proti uzneseniu Okresná prokuratúra v Prešove dňa 22.12.2015 č. 1Pn/1320/15/7707-4 rozhodla, že jej sťažnosť zamietla ako nedôvodnú, nakoľko konanie G. J. nenapĺňalo pojmové znaky skutkovej podstaty tohto prečinu, pretože by sa musel tento zmocniť cudzieho

motorového vozidla alebo ho neoprávnené používať. Ak samotná žalobkyňa uviedla, že vozidlo používali podľa potreby, keďže žili v družskom pomere a zakúpili vozidlo spoločne, t.j. na jeho kúpu prispeli min. rovnakým dielom, hoci G. J. tvrdil, že za vozidlo zaplatil celú sumu on a len formálne bolo napísané na žalobkyňu, nemožno to považovať za také konanie, kedy by bol naplnený aj materiálny znak tohto prečinu. Nie je zjavné, či žalobkyňa dostatočne vážnym a jednoznačným spôsobom dala najavo G. J., že mu nedáva súhlas na ďalšiu jazdu a či dostatočným spôsobom legitimovala jednoznačný záujem na tom, že vozidlo je jej.

19. Z výsluchu žalovanej súd zistil, že si uvedomuje, že bolo poistné zaplatené neskoro, lenže o tom nevedela, pretože peniaze dala na poistenie svojmu expriateľovi, ktorý bol vodičom predmetného dopravného prostriedku, s ktorým aj bez jej dovoľenia a bez vedomia vozidlo použil. V ten večer sa neskutočne pohádali a bez jej dovoľenia a bez jej vedomia zobral kľúče a utiekol z domu. Keď jej potom volali, že rozbil auto, tak išla sa pozrieť na dopravnú nehodu a snažila sa mu ešte pomôcť. Má za to, že žiadnu chybu nespravila a jediné, čo je, bolo, že oneskorene zaplatila poistné plnenie, keďže sa domnievala, že poistku zaplatil G. J., s ktorým v tom čase žila, a s ktorým aj v tom čase spoločne užívali predmetné motorové vozidlo. Dohodu ohľadom užívania motorového vozidla nemali. Keď žili spolu a mal v prácu v Prešove, tak mu kľúče dala, ale s tým vedomím, že mu auto dovolila jazdiť. V ten večer mu výslovne zakázala vziať auto, ale on kľúče zobral a keď ho ešte žiadala, aby kľúče vrátil, tak jej povedal, že im všetkým ukáže. Domnieva sa, že dopravnú nehodu spôsobil úmyselne, lebo sa jej vyhrážal, že napáli auto pod kamión. Dala aj trestné oznámenie za to, že jej vzal kľúče bez jej vedomia, avšak nebolo vo veci vyhovené.

20. Z výsluchu svedka G. J. súd zistil, že pred nehodou mali žiť v družskom pomere so žalobkyňou. Vozidlo bolo zakúpené z jeho finančných prostriedkov, ale bolo napísané na žalovanú, ale pretože mal exekúciu a auto sa kupovalo na ňu. Dával jej väčšinu svojho príjmu, platil aj šeky a platil aj povinné zmluvné poistenie. V tom čase jej dal peniaze na povinné zmluvné poistenie, avšak mala ich použiť na inú potrebu. V čase dopravnej nehody sa pohádali na financiách, odišiel odtiaľ, sadol do auta a chcel odísť k mame do Prešova spať. Kľúče boli zavesené v chodbe, druhé mal vo vrecku a doklady od auta boli vo vozidle. Vozidlo väčšinou používal on, keďže chodil do práce do Prešova.

21. Z výsluchu svedkyne C. P. súd zistil, že je bývalou priateľkou G. J., pred dvoma rokmi sa rozišli, predtým žili spolu zhruba rok v Anglicku. Problémy nastali z dôvodu financií, pretože jej chýbali peniaze a bral jej peniaze. Rozprávala sa aj s jeho mamou ohľadom tejto dopravnej nehody, že čo sa stalo, a bolo jej povedané, že sa pohádali, chcel odísť autom, žalobkyňa mu to nechcela dovoliť, postavila sa do dverí, on napriek tomu vyskočil z okna. Sadol a nabúral auto, lebo vravel, že nechcel viacej žiť. Aj svedkyňa to takto vyslovene povedal. Potvrdil jej, že napriek tomu že mu žalovaná nechcela dovoliť ísť autom, tak urobil a s autom aj havaroval.

22. Ohľadom osobných, zárobkových a majetkových pomerov súd zistil, že žalovaná má v osobnej starostlivosti tri maloleté deti a vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom L. J., L.. XX.X.XXXX, ktorému je určené výživné zo strany jeho otca vo výške 90 eur mesačne, B. J., L.. XX.X.XXXX, ktorej je určená vyživovacia povinnosť zo strany jej otca vo výške 130 eur mesačne a T. J., L.. XX.X.XXXX, ktorému je určené výživné zo strany jeho otca vo výške 110 eur mesačne. Syn T. je celiatik a má bezlepkovú diétu.

23. Žalovaná ku dňu 30.6.2019 pracovala v Agrobranisku s. r. o. Široké, následne do 31.12.2019 bola zamestnaná ako predavačka v stánku Kaufland pre spoločnosť SAPA EMER s. r. o. za mzdu 2,989 eura/hod. Má exekúciu v dôsledku pohľadávky vedenej voči RAPID LIFE. Súd zistil z predloženého rozsudku Okresného súdu Prešov vo veci stanovenia výživného zo dňa 18.10.2018 vo veci 28P/35/2018-19, ktorým je stanovené výživné na T. J., L.. XX.X.XXXX vo výške 130 eur mesačne, rozsudku zo dňa 5.3.2019 sp.zn. 27P/66/2018-44, v ktorom je rozhodnutie o výživnom na mal. B. J., L.. XX.X.XXXX vo výške 130 eur mesačne, rozsudku Okresného súdu Prešov vo veci 27P/223/2011-39 z roku 2012 o určení výživného na mal. L. J., L.. XX.X.XXXX na sumu 70 eur mesačne.

24. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

25. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania z titulu regresnej náhrady, o ktorej bolo rozhodnuté právoplatne.

26. Podľa § 517 ods. 1,2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania., ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania., výšku úrokov z omeškania a poplatku omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR z 31. januára 2019, sp.zn. IV. ÚS 377/2018, regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel, a má zohľadniť okolnosti, za ktorých došlo k vzniku škody. Primeranosť náhrady možno ustáliť skúmaním výšky sumy vyplatenej z titulu poistenia (pri zohľadnení, či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať), zohľadnením okolností, za ktorých škoda vznikla, a tiež skúmaním osobných, zárobkových a majetkových pomerov toho, kto škodu spôsobil. Až posúdením týchto troch komponentov možno dospieť k záveru o tom, či regresná náhrada je primeraná. Aplikácia dvoch komponentov - výšky plnenia a miery jej percentuálneho zníženia okolností, za ktorých došlo ku škode - nie je dostatočným podkladom pre záver o primeranosti regresnej náhrady. Je nevyhnutné aplikovať súčasne aj tretí komponent, t.j. konkrétne pomery toho, kto škodu spôsobil, lebo len tak možno dosiahnuť účel regresnej náhrady. Skúmanie pomerov toho, kto škodu spôsobil, umožní primerane určiť výšky regresnej náhrady tak, aby plnila výchovný (odstrašujúci) účinok, a vyhnúť sa tomu, aby výška regresnej náhrady nebola príliš nízka - keď nenaplní svoj účel a na druhej strane, aby nebola (ekonomicky) likvidačná.

28. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR z 30. novembra 2021, sp.zn. III.ÚS 90/2021, ústavný súd sa nemôže stotožniť s argumentáciou, podľa ktorej jediným oprávneným subjektom, ktorý môže určiť a prípadne znížiť výšku uplatňovaného nároku v zmysle ustanovenia § 12, je poisťovateľ, nie súd. Uvedený prístup jednoznačne naráža na garancie doktrínálne zakotvené v namietaných referenčných normách. Taký výklad ustanovenia § 12 ods. 1 písm. g) zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktorý by neumožňoval preskúmať správnosť postupu poisťovne, by nebol spravodlivý, pretože by bolo celkom na úvahe poisťovne, akú sumu uplatní, či zohľadní alebo nezohľadní napr. eventuálne spoluzavinenie, resp. iné relevantné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ústavný súd k uvedenému dodáva, že je to práve otázka proporcionality, ktorú je potrebné skúmať zo strany všeobecného súdnictva, pričom uplatnenie regresu jednoznačne musí byť zo strany poisťovateľa riadne zdôvodnené. Povinnosťou účastníkov právneho vzťahu je dodržiavať zákonné a zmluvné záväzky, no súčasne musia všetci zainteresovaní konať fair. Pokiaľ mierne oneskorenie nespôsobí žiaden negatívny následok a k danej situácii pristúpia dôvody hodné osobitného zreteľa (nevedomosť o škode, vážne zranenie manželky a jej následné onkologické ochorenie, akútne starosti s tým spojené), nesmie ich súd opomenúť. Právo v sebe musí mať aj aspekt empatie, pričom priznávanie obdobných nárokov ako v posudzovanej veci môže často narážať na samú podstatu dobrých mravov.

29. Ak odvolací súd vytkol v zrušujúcom uznesení súdu prvého stupňa nepreskúmateľnosť tej časti rozsudku, v ktorej zamietol žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania, keďže žalobca namietal v odvolaní voči zamietnutiu žaloby v prevyšujúcej časti., teda neuznával ani sčasti námietky žalovanej, podopreté súdnym rozhodnutím, za dôvodné a zákonné., pričom uviedol, že súd nepriznal úrok z omeškania a žiadnym spôsobom sa k tejto časti nároku nevyjadril., súd odkazuje na skutočnosť, že ak plnenie je v zmysle zákona ponechané na uváženie žalobkyne, ale táto nezohľadnila v zmysle vyššie uvedených nálezov Ústavného súdu SR všetky tri komponenty pre výšku regresnej náhrady, a nekonala vo vzťahu k žalovanej podľa zásady férovosti a empatie, keď bez akéhokoľvek dôvodu požadovala od žalovanej regresnú náhradu vo výške, ktorú si sama určila., žalovaná sa nemohla dostať do omeškania so splnením jej záväzku, keďže o zákonnej výške tohto záväzku sa dozvedela až po právoplatnom rozhodnutí súdu. Preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Pokiaľ žalobca namietal vo vzťahu k aplikácii vyššie uvedených ustanovení, že v danom prípade nárok bol čo do základu úspešný a výška nároku závisela od úvahy súdu, a tak mal súd priznať nárok na náhradu trov konania z priznanej sumy, tak súd konštatuje, že rovnaké argumenty uvádzal žalobca

aj v odvolaní, ale odvolací súd sa s nimi nestotožnil, pretože iný právny názor neuviedol, zrušil výrok o trovách konania len ako súvisiaci nárok, teda súd prvej inštancie sa nemá prečo odkloniť od svojho predchádzajúceho rozhodnutia vo vzťahu k aplikácii § 255 CSP.

32. Súd prvej inštancie preto vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu strán sporu - úspech žalobcu/ neúspech žalovanej 12,5 % z uplatnenej sumy a neúspech žalobcu/úspech žalovanej 87,5 %, teda rozdiel predstavuje 75 %., priznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania v percentuálnom vyjadrení 75 %.

33. Podporne súd poukazuje analogicky na ustanovenie § 256 ods. 2 CSP, keďže žalobca od počiatku, kedy uplatňoval nárok voči žalovanej pred podaním žaloby, a na tomto svojom stanovisku zotrval, bez akéhokoľvek prihladenia k okolnostiam prípadu, ktorými bol oboznámený, rozhodol sa nárokovať si sumu, ktorá bola predmetom žaloby. Žalovaná, pokiaľ by sa nebránila tomuto nároku v súdnom konaní a nevyňala by trovy konania, musela by zaplatiť sumu niekoľkonásobne vyššiu, než akú napokon súd priznal. Preto sa súdu javí pre spravodlivé usporiadanie vecí, aj v časti nároku na náhradu trov konania priznať ochranu žalovanej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné

uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).